

prima instanță: O. Melniciuc
instanța de apel: L. Popova, A. Panov, M. Moraru

dosarul 3ra-374/15

Î N C H E I E R E

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Belsedes-Prim” Societatea cu Răspundere Limitată,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Belsedes-Prim” Societatea cu Răspundere Limitată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Belsedes-Prim” Societatea cu Răspundere Limitată și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 august 2014,

c o n s t a t ă:

La 14 ianuarie 2014, ÎCS „Belsedes-Prim” SRL a depus cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 09 septembrie 2013, pîrîtul a emis decizia nr. 11 privind inițierea controlului fiscal repetat la fața locului prin metoda verificării totale cu privire la respectarea legislației fiscale pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2008-31 martie 2013.

Mai indică că rezultatele controlului nominalizat au fost consemnate, la 16 septembrie 2013, în conținutul actului de control fiscal nr. 5-659550, iar ulterior în urma contestării ultimului a fost emisă, la 16 octombrie 2013, decizia nr. 11/DC.

Reclamantul consideră actul de control fiscal nr. 5-659550 din 16 septembrie 2013 și decizia nr. 11/DC din 16 octombrie 2013 ca fiind neîntemeiate și ilegale.

Astfel, în acest sens a invocat că perioada de efectuare a controlului fiscal indicată în decizia de inițiere a controlului nu coincide cu perioada de facto efectuată de către inspectorii fiscali.

Mai invocă că există neconcordanță dintre conținutul actului de control fiscal nr. 5-659550 din 16 septembrie 2013 și decizia nr. 11/DC din 16 octombrie 2013 emise de către pîrît, menționînd că potrivit actului de control fiscal nr. 5-659550 din 16 septembrie 2013 pîrîtul a constatat că entitatea a restabilit evidența contabilă în conformitate cu SNC, susținînd concomitent că ÎCS „Belsedes-Prim” SRL a prezentat dările de seamă fiscale prin intermediul oficiului poștal ce se confirmă prin avizul de poștă, și în același timp în conținutul deciziei nr. 11/DC din 16 octombrie 2013 se invocă încălcarea, de către reclamant, a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) și e) Cod Fiscal care reglementează obligația contribuabilului de a ține evidența contabilă conform formelor și modul stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte organului fiscal și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, obligații onorate de către reclamant.

Mai invocă reclamantul ÎCS „Belsedes-Prim” SRL că este lipsită de consistență juridică poziția pîrîtului incidentă încălcării prevederilor art. 83 alin. (1) și (4) Cod Fiscal, prin nedeclararea de către reclamant pentru perioada anului 2008 venitul impozabil obținut în sumă de 761 030 lei, precum și încălcarea prevederilor art. 292 alin. (1), 293 alin. (1) Cod fiscal prin invocarea eschivării de la calculul și de la plată a taxei pentru amenajarea teritoriului.

În acest sens, a menționat că reclamantul a prezentat declarațiile cu privire la impozitul pe venit forma VEN 08 pentru perioada A/2008-A/2010, precum și dările de seamă pe taxa pentru amenajarea teritoriului, fapte stabilite și indicate de către pîrît în conținutul actului de control fiscal nr. 5-659550 din 16 septembrie 2013.

Reclamantul ÎCS „Belsedes-Prim” SRL solicită anularea actului de control fiscal nr. 5-659550 din 16 septembrie 2013 și a deciziei nr. 11/DC din 16 octombrie 2013.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 05 august 2014, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Belsedes-Prim” SRL către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către ÎCS „Belsedes-Prim” SRL și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 august 2014.

La 02 februarie 2015, ÎCS „Belsedes-Prim” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani din 05 august 2014 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă

cererea de chemare în judecată depusă de către ÎCS „Belsedes-Prim” SRL către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău.

În motivarea cererii de recurs, recurentul ÎCS „Belsedes-Prim” SRL a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate deoarece au fost emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

La 24 februarie 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a depus referință la cererea de recurs depusă de ÎCS „Belsedes-Prim” SRL, solicitînd recunoașterea recursului drept inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎCS „Belsedes-Prim” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat ÎCS „Belsedes-Prim” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „Belsedes-Prim” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Belsedes-Prim” Societatea cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas